

Oudejaar

De oud en Nieuwjaars vieringen van de voorbij gegane oudejaarsnacht van 31 december 2020. Zullen ons lang bij blijven.

Ik herinnerde mij nu vooral de jaren van de tweede wereld oorlog, en in het bijzonder de oudjaar stilte van de honger winter.

Bij het stil staan bij de laatste wissel, 2020 naar 2021.

Ik wil graag met u delen drie jaarwisselingen die voor mij bijzonder zijn geweest in mijn 92 levensjaren.

Als eerste de hongerwinter 1944, 31 december. Het was al; een aantal jaren verboden om na acht uur 's-avonds je op straat te begeven. De ramen moesten afgeschermd zijn en ook geen licht door laten. Zodanig dat de vijandelijke vliegtuigen, de geallieerde vrienden van ons zich niet konden oriënteren. Niemand de straat op geen krant. Wel illegale blaadjes waarin ons sterkte werd gewenst.

Het was afwachten en met grote spanning en veel gebeden hopen op het einde van die donkere oorlog.

We hadden nog vier en een halve maand te gaan. Vier en een halve maand van dood en honger. In de ochtend indien mogelijk naar de kerken, dat mocht nog wel. De Joodse synagogen waren gesloten en de meeste joden afgevoerd of ondergedoken. Het was erg om van alle informatie die hoop kon geven af gesloten te zijn. Laat staan dat je de stem wilde verheffen. Je wachtte afgevoerd te worden of gefusilleerd als voorbeeld.

Redeloos, Radeloos, Hulpeloos. hopeloos. We leefden in een context die niet meer voor te stellen is en niet meer mag terug keren.

Een tweede keer dat ik samen met mijn vrouw, omstreeks 1978, ik weet het niet precies, een stille jaarwisseling mee maakte was op het eiland de Tuinder of Kogjes polder. Eén der eilanden van de Kagerplassen. Een pracht eiland waar nog nimmer kunstmest op gestrooid was en waar de winter van 1978 behoorlijk op natuurlijke wijze haar werk aan het verrichten was. Waar het eiland van 34 hectare grootte een zevende deel van de omliggende elzen en wilgen systematisch gekapt was en een groot stuk polder bewust onder water was gezet voor natuurlijke bemesting.

Op dat prachtige eiland waar wij samen mijn vrouw Toos en ik de kikkervisjes 25 jaren hadden geboren zien worden. De zeelten en andere vissoorten hun kuit hebben zien schieten in een door de natuur gevormd slotje en door de boer in stand gehouden werd. Waar wij de lepelaars en tientallen vogelsoorten

hebben zien wederkeren om te broeden. Op dat eiland waar wij zo verliefd op waren mochten wij logeren op oude jaar avond.

Niks te vuurwerk, alleen de stilte. Met de Nieuwjaarsmorgen waarin het leek dat God zelf de van de overgebleven oliebollen poedersuiker uit de steden rondom ons, op het land doen neer dalen. De stilte van de Nieuwjaars sneeuw.

Zo wij twijfels hadden met God, dat hadden we, dachten wij de stilte op zuigend, God als hij of is het een zij dit ziet moet hij of zij toegeven dat dit goed is. Stiller dan stil. Prachtiger dan prachtig.

Een geweldig oud jaar bij geweldige boeren en geslapen in een toen 170 jaar oud boerderijtje.

Ik geloof dat Yvon Jaspers toen nog niet bestond. Maar in onze wereld van nu is er geen tijd meer voor boeren zoals het hoort. We kunnen er een beetje over praten. Zelfs onze minister Carola Schouten, waar ik respect voor heb, zal onder de druk van de bouw wereld het onderspit delven.

Mijn derde stille oud en nieuw is een beleven van ons allen. Het was stil maar niet stil. Stiller dan stil bestaat niet meer. De gewenning aan grote feesten aan grote vuurwerken, grote televisie shows, grote uitpattingen, grote rellen, aan dit alles werd een halt toe geroepen. Geen dictatoriaal bevel maar een beroep op de eigen verantwoordelijkheid. Het heeft wel gewerkt maar met ook wel gehoorde weerzin. Wel een Youp op de TV. Die ons trachtte bij het gewone ons het te laten overkomen.

Ik wilde, zoals de laatste jaren, alleen om met mezelf te kunnen zijn en dankbaar te voelen dat ik niet alleen ben. Nooit alleen in de bijna twee en negentig jaar dat ik mee mag doen aan onze doenerij op deze aardkloot.

Ik wilde alleen zijn om mijn denken te bepalen bij de zeer goede vriend Chris Govers die op eerste Kerstdag zijn lieve vrouw Ria Fontaine heeft verloren en haar bij het beginnen van het Nieuwe jaar uitgeleide mag doen.

Ik wilde alleen zijn om in gedachte een vriendin, Henny Swaap te sterken bij een op deze dag ernstige operatie.

Ik wilde alleen zijn om mijn gedachten te bepalen bij Tirza van Rijn die haar vader begeleid bij bekende problemen van het ouder worden, en dus alleen lijkt te zijn.

Ik wil alleen zijn opdat mijn kinderen in kleinere kringen in ons land in Oostenrijk en Vlaanderen het oud en nieuw mogen vieren na een moeilijk maar strijdig bevochten jaar en zich op[maken om de boks handschoenen voor het nieuwe jaar 2021 op te nemen. Mogen zij dit feestelijk doen? Ja toch.

Ik was die avond waarachtig niet allen en blij dat ik bij zoveel deelgenoot mag zijn.

Dan is het nieuwjaarsmorgen en stap ik in een oude sleur. De kerstboom aftuigen en het Oostenrijks nieuwjaarsconcert beluisteren zonder publiek in de prachtige Gouden zaal. Oostenrijks publiek wat keurig blijft zitten bij een applaus, een applaus dat ik in de Staatsopera heb mogen mee maken dat een kwartier duurde,

Het werd de eerste januari een overweldigend concert van de Wiener Philharmoniker onder leiding van de 80 jarige dirigent Ricardo Muti .

De organisatie was perfect, de voorzitter van de Wiener Philharmoniker en de minister president hebben deze uitzending tot een wereld succes gemaakt.

Voor elke oefen sessie werden de musici getest op corona. Zij konden in een normale opstelling naast elkaar musiceren. Het applaus kwam uit 90 landen middels 7000- luisteraars via hun iPhone.

Onze overheid heeft kinnen leren hoe er soms dingen gewoon kunnen.

Het was stiller dan anders en ik was niet alleen, het was wel anders. Non Solus

Nicolaas Overbeeke

Nieuwerkerk aan den IJssel